

- 1.1. udział w spółce adwokackiej zostanie przeniesiony na osobę niespełniającą szczególnych wymogów zawodowych, które zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego muszą być spełnione w wypadku nabycia udziału w spółce? Zgodnie z tymi przepisami udział w spółce adwokackiej może zostać nabyty jedynie przez adwokata lub innego członka izby adwokackiej, rzecznika patentowego, doradcę podatkowego, pełnomocnika podatkowego (Steuerbevollmächtigter), biegłego rewidenta (audytora) lub biegłego rewidenta księgowego, osobę wykonującą zawód adwokacki w innym państwie, której udzielono zezwolenia na wykonywanie doradztwa prawnego w kraju, względnie rzecznika patentowego, doradcę podatkowego, pełnomocnika podatkowego, biegłego rewidenta (audytora) lub biegłego rewidenta księgowego z innego państwa, któremu udzielono zezwolenia na wykonywanie tej działalności w kraju, lub też przez lekarza lub aptekarza,
- 1.2. wspólnik spełnia wprawdzie szczególne wymogi określone w 1.1., ale nie wykonuje działalności zawodowej w ramach spółki adwokackiej?
- 1.3. w wyniku przeniesienia jednego albo większej ilości udziałów lub praw głosu większość z nich przestaje przysługiwać adwokatom?
2. Czy stanowi niedopuszczalne ograniczenie swobodnego przepływu kapitału przewidzianego w art. 63 ust. 1 TFUE okoliczność, że wspólnikowi, który nie jest uprawniony do wykonywania zawodu w rozumieniu 1.1., nie przysługuje prawo głosu, chociaż statut spółki w celu ochrony niezależności osób wykonujących zawód adwokata oraz działalności adwokackiej spółki zawiera postanowienia, za pomocą których zapewnia się, iż spółka jest reprezentowana wyłącznie przez adwokatów jako zarządzających lub prokurentów, zakazuje się wspólnikom i zgromadzeniu wspólników oddziaływania na zarządzanie poprzez polecenia lub pośrednio przez grożenie niekorzystnymi skutkami, a uchwały wspólników, które naruszają te postanowienia, są bezskuteczne, zaś adwokackie zobowiązanie do zachowania tajemnicy jest rozszerzone na wspólników oraz osoby działające na ich zlecenie?
3. Czy ograniczenia wskazane w pytaniach pierwszym i drugim spełniają warunki określone w art. 15 ust. 3 lit. a)–c) dyrektywy 2006/123/WE⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą dotyczącą usług”) dla dopuszczalnych ingerencji w swobodę świadczenia usług?
4. Na wypadek, gdyby Trybunał uznał, iż nie doszło do ingerencji w prawo skarżącej do korzystania ze swobodnego przepływu kapitału (pytania pierwsze i drugie) i nie doszło do naruszenia dyrektywy dotyczącej usług (pytanie trzecie):

Czy skutek ograniczeń wskazanych w pytaniach pierwszym i drugim doszło do naruszenia swobody przedsiębiorczości przewidzianej w art. 49 TFUE w stosunku do wezwanej do udziału w sprawie SIVE?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2006, L 376, s. 36).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige
Ondernemingsrechtbank Brussel (Belgia) w dniu 8 maja 2023 r. – Inter IKEA Systems BV/Algemeen
Vlaams Belang VZW i in.**

(Sprawa C-298/23, Inter IKEA Systems)

(2023/C 286/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Inter IKEA Systems BV

Strona pozwana: Algemeen Vlaams Belang VZW, S, T, U, V, Vrijheidsfonds VZW

Pytania prejudycjalne

Czy wolność wypowiedzi, włącznie z wolnością wygłaszania opinii politycznych i parodii politycznej, która jest zagwarantowana w art. 10 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz w art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, może stanowić „uzasadnioną przyczynę” użycia oznaczenia identycznego ze znanym znakiem towarowym lub do niego podobnego w rozumieniu art. 9 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001⁽¹⁾ z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej oraz art. 10 ust. 2 lit. c) i art. 10 ust. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436⁽²⁾ z dnia 16 grudnia 2015 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych?

Jakie kryteria powinien w stosownych przypadkach wziąć pod uwagę sąd krajowy dokonując oceny równowagi pomiędzy prawami podstawowymi i jaką wagę należy przypisać każdemu z tych kryteriów?

W szczególności, czy sąd krajowy może wziąć pod uwagę poniższe kryteria lub czy istnieją kryteria dodatkowe:

- stopień, w jakim wypowiedź ma handlowy cel lub charakter;
- stopień, w jakim między stronami występują motywy konkurencyjne;
- stopień, w jakim wypowiedź leży w interesie ogólnym, jest istotna pod względem społecznym lub jest punktem wyjścia dla debaty;
- związek pomiędzy powyższymi kryteriami;
- poziom renomy przedmiotowego znaku towarowego;
- zakres stanowiącego naruszenie użycia, jego intensywność i systematyczność oraz zakres rozpowszechnienia, pod względem terytorium, czasu i objętości, biorąc pod uwagę również i stopień ich proporcjonalności w stosunku do zamierzonego przesłania wypowiedzi;
- zakres, w jakim wypowiedź oraz okoliczności towarzyszące tej wypowiedzi – takie jak tytuł tej wypowiedzi oraz jej promocja – naruszają renomę, odróżniający charakter i wizerunek przedmiotowych znaków towarowych (tzw. „funkcję reklamową”);
- zakres, w jakim wypowiedź cechuje się własnym, oryginalnym wkładem, a także zakres, w jakim podjęto próby uniknięcia wprowadzenia w błąd lub skojarzenia z znakami towarowymi, na które się powołano, lub wrażenia, że istnieje związek handlowy lub inny związek pomiędzy wypowiedzią a właścicielem znaku towarowego (tzw. „funkcja wskazania pochodzenia”), biorąc pod uwagę również i sposób, w jaki właściciel znaku towarowego zbudował konkretny wizerunek za pomocą reklamy i komunikacji?

⁽¹⁾ Dz.U. 2017, L 154, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2015, L 336, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Katowice –
Wschód w Katowicach (Polska) w dniu 10 maja 2023 r. – M. J. przeciwko C. J.**

(Sprawa C-302/23, Piekiewicz⁽¹⁾)

(2023/C 286/27)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M. J.

Strona pozwana: C. J.